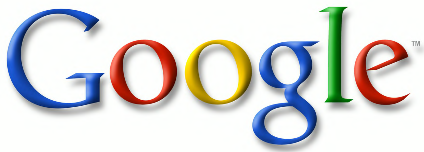

τοῖς σχήμασιν εἰς μέγα κενόν, ἅπερ * ἀθροισθέν- 67
τα, μίαν ἀπεργάζεσθαι δίνην καθ' ἣν προσ-
κρούοντα, καὶ παντοδαπῶς κυκλούμενα δια-
κρίνεσθαι χωρὶς τὰ ὅμοια, πρὸς τὰ ὅμοια, ἰ-
σορρόπων δὲ διὰ τὸ πλῆθος μηκέτι δυναμένων
περιφέρεσθαι, τὰ μὲν λεπτὰ χωρεῖν εἰς τὸ ἔξω
κενόν, ὥς περ διαττόμενα, τὰ δὲ λοιπά, συμ-
μένειν καὶ περιπλεκόμενα, συγκατατρέχειν ἄλ-
ληλα, καὶ ποιεῖν πρῶτόν τι σύστημα σφαιροει-
δές, τοῦτο δὲ οἷον ὑμένα ὑφίστασθαι, περιέχοντα
ἐν ἑαυτῷ παντοῖα σώματα, ὧν κατὰ τὴν τοῦ μέ-
σου ἀντέρεισιν περιδινουμένων, λεπτὸν γίνεσθαι
τὸν πέριξ ὑμένα συρρεόντων ἀεὶ τῶν συνεχῶν
κατ' ἐπίψαυσιν τῆς δίνης, καὶ οὕτω γίνεσθαι τὴν
γῆν συμμενόντων τῶν ἐνεχθέντων ἐπὶ τὸ μέσον αὐ-
τόν τε πάλιν τὸν περιέχοντα οἷον ὑμένα αὔξεσθαι,
κατὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἔξωθεν σωμάτων,
δίνῃ τε φερόμενον αὐτόν, ὧν ἂν ἐπιψαύσῃ, ταῦ-
τα ἐπικτᾶσθαι· τούτων δέ τινα συμπλεκόμενα,
ποιεῖν σύστημα, τὸ μὲν πρῶτον, κάθυγρον καὶ
* πηλῶδες, ξηρανθέντα δὲ καὶ περιφερόμενα 68
σὺν τῇ τοῦ ὅλου δίνῃ, εἶτ' ἐκπυρωθέντα, τὴν
τῶν ἀστέρων ἀποτελέσαι φύσιν, εἶναι δὲ τὸν τοῦ ἡ-
λίου κύκλον ἐξώτατον, τὸν δὲ τῆς σελήνης,
προσγειότατον. τῶν ἄλλων μεταξὺ τούτων ὄν-
των. καὶ πάντα μὲν τὰ ἄστρα πυροῦσθαι διὰ τὸ τά-
χος τῆς φορᾶς, τὸν δὲ ἥλιον καὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων
ἐκπυ-

ψέγει, εἰ γὰρ καὶ λόγῳ τὸ καθῆκον ἀναιρεῖ, τοῖς γοῦν ἔργοις αὐτὸ τιθεῖ; καὶ ὁ ἀρκεσίλαος οὐ κολακεύομαι φησὶ πρὸς ὃν ὁ κλεάνθης. ναὶ κολακεύω φησί. φάμενος ἄλλα μὲν λέγειν, ἕτερα δὲ ποιεῖν. ἐρομένου τινός τί ὑποθήσεται τῷ υἱῷ,
63 ἔφη· * τὸ ἐκ τῆς ἠλέκτρας, σῖγα σῖγα λευκὸν ἴχνος σωσίθεον τὸν ποιητὴν ὑβρίσαντα αὐτὸν καὶ μετανοήσαντα, προσήκατο, εἰπὼν ἄτοπον εἶναι τὸν μὲν διόνυσον καὶ τὸν ἡρακλέα φλυαρουμένους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δ' ἐπὶ τῇ τυχούσῃ βλασφημίᾳ δυσχεραίνειν.

Λ

Λεύκιππος ὁ ἐλεάτης ἔλεγεν ἄπειρα εἶναι τὰ πάντα, καὶ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν, τό, τε πᾶν εἶναι κενὸν καὶ πλῆρες σωμάτων, τούς τε κόσμους γίνεσθαι, σωμάτων εἰς τὸ κενὸν ἐμπιπτόντων, καὶ ἀλλήλοις περιπλεκομένων ἔκ τε τῆς κινήσεως κατὰ αὔξησιν αὐτῶν γίνεσθαι τὴν τῶν ἀστέρων φύ- Λεύκιππος.
64 σιν. * φαίνεσθαι δὲ τὸν ἥλιον ἐν μείζονι κύκλῳ,
65 περὶ τὴν σελήνην τὴν γῆν ὀχεῖσθαι περὶ τὸ μέσον δινουμένην, σχῆμά τε αὐτῆς τυμπανοειδὲς εἶναι πρῶτός τε ἀτόμους ἀρχὰς ὑπεστήσατο, τὸ πᾶν ἄπειρόν φησι, τούτου δὲ, τὸ μὲν, πλῆρες εἶναι, τὸ δὲ, κενόν. καὶ στοιχεῖα φησὶ * κάμοις τε κόσμους
66 ἀπείρους εἶναι, καὶ * διαδύεσθαι εἰς ταῦτα, γίνεσθαι δὲ τοὺς κόσμους, οὕτως, φέρεσθαι κατὰ * ἀποταμὴν ἐκ τῆς ἀπείρου πολλὰ σώματα παντοῖα ἀποτομὴν

τοῖς

μετελθὼν παρὰ θεοφράστου πρὸς αὐτοὺς, ἔλεγεν ὡς εἶεν θεοί τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους. καὶ γὰρ ἦσαν οὐ *φιλοδημῶδεις, ἀλλ' οἷον διονυσόδωρόν ποτε τὸν αὐλητὴν φασὶν εἰπεῖν σεμνυνόμενον ἐπὶ τῷ μηδὲν τῶν κρουμάτων αὐτοῦ, μήτ' ἐπὶ τριήρους, μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι καθάπερ ἰσμηνίου.

φιλοδημώδεις,

Κράντωρ

Κράντωρ ὁ σολεὺς, ἐθαύμαζεν ὅμηρον καὶ εὐριπίδην, λέγων ἐργῶδες τραγικῶς καὶ συμπαθῶς γράψαι, καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ βελλεροφόντου, οἴ μοι * τί δῆτα θνητά 61
τοι πεπόνθαμεν. ἦν δὲ δεινὸς ὀνοματοποιῆσαι, ποιητοῦ γοῦν τινος * σκίφης μεστοὺς εἶναι τοὺς στί- 62
χους εἶπε καὶ τὰς θεοφράστου θέσεις, ὀστρέῳ γεγράφθαι.

Κλεάνθης.

Κλεάνθης ὁ μαθητὴς κράτητος τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὡς καὶ δεύτερος ἡρακλῆς προσαγορευθῆναι, μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφῇ, τὰς μὲν νύκτας, ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ, μεθημέραν δὲ τοῖς μαθήμασιν ἐσχόλαζεν, ὅθεν ἐπωνομάσθη φρεάντλης. οὗτος τὸ ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ συναχθὲν κέρμα εἰς μέσον ποτὲ ἀγαγὼν τῶν γνωρίμων, ἔφη, κλεάνθης μὲν, καὶ ἄλλον κλεάνθην δύνατ' ἂν τρέφειν εἰ βούλοιτο, οἱ δὲ ἔχοντες ὅθεν τρέφονται, παρ' ἑτέρων ἐπιζητοῦσι τὰ ἐπιτήδεια, καίπερ ἀνειμένως φιλοσοφοῦντες εἰπόντος τινὸς ἀρκεσίλαον μὴ ποιεῖν τὰ δέοντα, παῦσαι ἔφη καὶ μὴ

ψέγε

τε καὶ μοιχεύσειν καὶ ἱεροσυλήσειν ἐν καιρῷ, μηδὲν γὰρ τούτων φύσει αἰσχρὸν εἶναι τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης αἱρομένης, ἣ σύγκειται ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων συνοχῆς. οὗτος ἐκινδύνευσέ ποτε εἰς ἄρειον πάγον ἀχθῆναι, εἰ μὴ δημήτριος ὁ φαληρεὺς αὐτὸν ἐῤῥύσατο, οἱ δὲ, φασὶ καὶ κώνειον αὐτὸν πιεῖν καταδικασθέντα.

Θεόδωρος ἄλλος σάμιος συνεβούλευσεν ἄνθρακας ὑποτεθῆναι τοῖς θεμελίοις τοῦ ἐν ἐφέσῳ ναοῦ. καθύγρου γὰρ ὄντος, ἔφη τοῦ τόπου, τοὺς ἄνθρακας τὸ ξυλῶδες ἀποβαλόντας, αὐτὸ τὸ στερεὸν ἀπαθὲς ἔχειν ὕδατι. Θεόδωρος.

Θεόφραστος, λέγεται εἰς τὴν θεοφράστου διατριβὴν φοιτᾶν μαθητὰς πρὸς δισχιλίους. Θεόφραστος.

Ι

Ἵππασος ὁ μεταποντῖνος ἔλεγε χρόνον ὡρισμένον εἶναι τῆς τοῦ κόσμου μεταβολῆς, καὶ πεπερασμένον εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἀεικίνητον. Ἵππασος.

Κ

Καρνεάδου λίβυος φιλοσόφου τελευτήσαντος, ἡ σελήνη ἐξέλιπε, καὶ ὁ ἥλιος ἀμυδρὸς ἐγένετο. Καρνεάδης.

59 Κράτης καὶ πολέμων οὕτως * ἐφιλήτην ἀλ- Κράτης.
λήλω, ὥστε καὶ ζῶντε, οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἤστην
ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀνα-
60 πνοῆς* ἐξωμοιώτην ἀλλήλοιν, καὶ θανόντε, τῆς
αὐτῆς ταφῆς κοινωνήτην. ἔνθεν καὶ ἀρκεσίλαος

μετελ-

» οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις. εἷς ἐ-
» μοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι,
» οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ περσεφόνῃ.
» ἄλλο. μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφα-
» λὸν εἴλεε βίβλον, τοῦ ἐφεσίου, μάλα τοι δύσβα-
ἀτραπιτὸς τος * ἀταρπιτὸς ὄρφνη. καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμ-
» πετον, ἢν δέ σε μύστης εἰσαγάγῃ, * φαεινοῦ λαμ- 55
πρότερον ἠελίου· λαμπρὸς δὲ ἐν τοῖς συγγράμ-
μασι καὶ σαφής, ὥστε καὶ τὸν * νωθρέστατον ῥα- 56
δίως γνῶναι, καὶ δίαρμα ψυχῆς λαβεῖν, ἥτε
βραχύτης καὶ τὸ βάρος τῆς ἑρμηνείας, ἀσύγ-
κριτον.

Θ

Θεόδωρος. Θεόδωρος ὁ κληθεὶς * ἄθεος εἶτα θεὸς παν- 57
τάπασιν ἀνῄρει τὰς περὶ θεῶν δόξας. τέλος δὲ ὑπελάμβανε χαρὰν καὶ λύπην, τὴν μὲν, ἐπὶ φρονήσει, τὴν δὲ, ἐπὶ ἀφροσύνῃ, ἀγαθὰ δὲ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην, κακὰ δὲ, τὰς ἐναντίας ἕξεις, μέσα δὲ ἡδονὴν καὶ πόνον. ἀνῄρει δὲ καὶ φιλίαν, διὰ τὸ μήτε ἐν ἄφροσιν αὐτὴν εἶναι, μήτε ἐν σοφοῖς, τῆς μὲν γὰρ χρείας ἀναιρεθείσης, καὶ τὴν φιλίαν ἐκ ποδῶν εἶναι. τοὺς δὲ σοφοὺς αὐτάρκεις ὑπάρχοντας, μὴ δεῖσθαι φίλων,
ἔλεγε δὲ καὶ εὔλογον εἶναι, τὸν σπουδαῖον * ὑπε- 58
ξαγαγεῖν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἑαυτὸν, οὐ γὰρ ἀποβάλλειν τὴν φρόνησιν ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων ὠφελείας. εἶναί τε πατρίδα τὸν κόσμον, καὶ κλέψειν

τέ καὶ

ἐστὶν, οὐ δηλοῖ, εἶναι μέντοι ἐν αὐτῷ σκάφας ἐ-
πεστραμμένας κατὰ κοῖλον πρὸς ἡμᾶς, ἐν αἷς
ἀθροιζομένας τὰς λαμπρὰς ἀναθυμιάσεις,
ἀποτελεῖν φλόγας ἃς εἶναι τὰ ἄστρα. λαμπρο-
τάτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου φλόγα καὶ θερμο-
τάτην. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἄστρα, πλεῖον ἀπέχειν
ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἧττον λάμπειν καὶ θάλ-
πειν. τὴν δὲ σελήνην προσγειοτέραν οὖσαν, μὴ
διὰ τοῦ καθαροῦ φέρεσθαι τόπου, τὸν μέντοι
ἥλιον ἐν διαυγεῖ καὶ ἀμιγεῖ κεῖσθαι· καὶ σύμ-
μετρον ἀφ' ἡμῶν ἔχειν διάστημα. τοιγάρτοι μᾶλ-
λον θερμαίνειν τε καὶ φωτίζειν, ἐκλείπειν τε καὶ
ἥλιον καὶ σελήνην ἄνω στρεφομένων τῶν σκαφῶν,
τούςτε κατὰ μῆνα τῆς σελήνης σχηματισμοὺς
γίνεσθαι, στρεφομένης ἐν αὐτῇ κατὰ μικρὸν τῆς
σκάφης, ἡμέραν τε καὶ νύκτα γίνεσθαι καὶ μῆ-
53 νας, * ὥρας αἰτίους καὶ ἐνιαυτοὺς, ὑετούς τε καὶ
πνεύματα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, κατὰ τὰς δι-
αφόρους ἀναθυμιάσεις, τὴν μὲν γὰρ λαμπρὰν
ἀναθυμίασιν φλογωθεῖσαν ἐν τῷ κύκλῳ ἡλίου,
ἡμέραν, τὴν δὲ ἐναντίαν ἐπικρατήσασαν, νύ-
κτα ἀποτελεῖν, καὶ ἐκ μὲν τοῦ λαμπροῦ τὸ θερ-
μὸν αὐξανόμενον, θέρος ποιεῖν, ἐκ δὲ τοῦ σκοτει-
νοῦ τὸ ὑγρὸν πλεονάσαν, χειμῶνα ἀπεργάζεσ-
θαι. περὶ δὲ τῆς γῆς οὐδὲν ἀποφαίνεται ὁποία
54 ἐστὶ, φέρονται δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματα τάδε.
,, * Ἡράκλειτος ἐγὼ, τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι,

οὐχ

» μοίρης εἶτ' ἔθανε. σῶμα γὰρ ἀρδεύσασα κακὴ
» νόσος ὕδατι, φέγγος ἔσβεσεν ἐν βλεφάροις καὶ
» σκότος ἠγάγετο. οὗτος τὴν οἴησιν ἱερὰν νόσον ἔ-
λεγε, καὶ τὴν ὅρασιν ψεύδεσθαι, πῦρ εἶναι
στοιχεῖον, καὶ πυρὸς ἀμοιβὴν τὰ πάντα ἀραιώσει
καὶ πυκνώσει τὰ γινόμενα, σαφῶς δὲ οὐδὲν ἐκ-
τίθεται, γίνεσθαί τε πάντα κατ' ἐναντιότητα, καὶ
ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην, πεπεράνθαι τὲ τὸ
πᾶν καὶ εἶναι κόσμον ἕνα· γεννᾶσθαί τε αὐτὸν ἐκ
πυρὸς, καὶ πάλιν ἐκπυροῦσθαι κατά τινας περιό-
δους ἐναλλὰξ τὸν σύμπαντα αἰῶνα, καὶ τοῦτο
γίνεσθαι καθ' εἱμαρμένην· τῶν δὲ ἐναντίων τὸ
μὲν ἐπὶ τὴν γένεσιν ἄγον, καλεῖσθαι πόλεμον
καὶ ἔριν· τὸ δ' ἐπὶ τὴν ἐκπύρωσιν, ὁμολογίαν
καὶ εἰρήνην, καὶ τὴν μεταβολὴν, * οὐδὲν ἄνω κά- 51
τω, τόντε κόσμον γίνεσθαι κατ' αὐτὴν, πυκνού-
μενον γὰρ τὸ πῦρ ἐξυγραίνεσθαι, συνιστάμενόν
τε γίνεσθαι ὕδωρ, πηγνύμενον δὲ τὸ ὕδωρ εἰς γῆν
τρέπεσθαι, καὶ ταύτην ὁδὸν εἶναι ἐπὶ τὸ κάτω, πά-
λιν τὲ αὐτὴν τὴν γῆν χεῖσθαι, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ γί-
νεσθαι, ἐκ δὲ τούτου τὰ λοιπὰ σχεδὸν * πάντα 52
ἐπὶ τὴν ἀναθυμίασιν ἀνάγων τὴν ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης, αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω ὁδός. γίνεσθαι
δὲ ἀναθυμιάσεις ἀπό τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἃς
μὲν, λαμπρὰς καὶ καθαρὰς, ἃς δὲ, σκοτεινὰς,
αὔξεσθαι δὲ τὸ μὲν πῦρ, ὑπὸ τῶν λαμπρῶν, τὸ
δὲ ὑγρὸν, ὑπὸ τῶν ἑτέρων, τὸ δὲ περιέχον ὁποῖον
ἐστὶν

σιλβοῦς ἀντίγονος ἐποίησεν αὐτῷ πλαςῶς ἀγγε-
λῆναι ὡς εἴη τὰ χωρία αὐτοῦ πρὸς τῶν πολεμίων
ἀφῃρημένα καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες. τοῦ δὲ σκυ-
θρωπάσαντος, ὁρᾷς ἔφη ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος
ἀδιάφορον.

46 Ζήνων ὁ ἐλεάτης ἔλεγε * κόσμον εἶναι, κενὸν Ζήνων.
47 τε μὴ εἶναι, γεγενῆσθαι δὲ τὴν τῶν * ὑδάτων
φύσιν, ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ,
λαμβανόντων αὐτῶν εἰς ἄλληλα τὴν μεταβο-
λὴν, γένεσίν τε ἀνθρώπων ἐκ γῆς εἶναι, καὶ ψυ- ʃ
χὴν κρᾶμα ὑπάρχειν ἐκ τῶν προειρημένων κα-
τὰ μηδενὸς τούτων ἐπικράτησιν, τοῦτον φασὶ
λοιδορούμενον, ἀγανακτῆσαι, αἰτιασαμένου
δέ τινος φάναι, εἰ μὴ λοιδορούμενος προσποι-
48 οῦμαι, οὐδὲ ἐπαινούμενος * αἰσθανθήσομαι.

Η

Ἡράκλειτος * ὑδέρῳ περιπεσὼν ἔλεγε τοῖς Ἡρά-
ἰατροῖς εἴ τις δύναιτο ἔντερα ταπεινῶσαι ὑγρὸν κλειτος.
49 * τ' ἐξηρῦσαι. ἀπειπόντων δὲ, ἔθηκεν ἑαυτὸν ὑδέρῳ
50 εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἐκέλευσε τοὺς παῖδας * βολβίτοις
καταπλάττειν· οὕτω δὴ κατατεινόμενος, μὴ δυ-
νηθεὶς ἀποσπάσαι τὰ βόλβιτα, ἔμεινε, καὶ διὰ
τὴν μεταβολὴν ἀγνοηθεὶς, κυνόβρωτος γέγο-
νεν. οὗτος οὐδενὸς ἤκουσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἔφη δι-
ζήσασθαι καὶ μαθεῖν πάντα παρ' ἑαυτοῦ. ἔστι δὲ εἰς
„ αὐτὸν ἐπίγραμμα, πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύ-
„ μασα πῶς ποτε τὸ ζῆν ὧδε διαντλήσας δύσ-

κλέα, εἶτα ἐξάνας αὐτῷ ἑωρακέναι φῶς οὐράνιον,
ἄλλο δὲ μηδέν. τῶν δὲ, ἐκπλαγέντων, ἐνομί-
σθη δεῖν θύειν αὐτῷ καθάπερ θεῷ. τὴν ἄπνουν
φασὶ τοιοῦτόν τι εἶναι ὥστε τριάκοντα ἡμερῶν τη-
ρεῖν ἄπνουν τὸ σῶμα καὶ ἄσιτον. οὗτος ὁ ἐμπε-
δοκλῆς πολλὰς τῶν πολιτίδων ἀπροίκους οὔ-
σας ἐπροίκισε διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον, διὸ καὶ
πορφύραν ἀνέλαβε καὶ στρόφιον ἐπέθετο χρυσοῦν,
ἔτι τὲ ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμμα δελφικὸν, κό-
μη τὲ ἦν αὐτῷ βαθεῖα, καὶ παῖδες ἀκόλουθοι, καὶ
αὐτὸς ἀεὶ σκυθρωπὸς ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἦν. τοι-
οῦτος δὴ προῄει τῶν πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦ-
ἀξιωσάντων το * ἀξιοσάντων οἱονεὶ βασιλείας τινὸς παράση-
μον, ὕστερον δὲ διά τινα πανήγυριν πορευόμενος
ἐφ' ἁμάξης ὡς εἰς μεσήνην, ἔπεσε καὶ τὸν μη-
ρὸν ἐκλάσθη, καὶ νοσήσας ἐκ τούτου ἐτελεύτησεν
ὡς φησὶ νεάνθης ὁ κυζικηνός.

Ζ

Ζήνων. Ζήνωνα τὸν κιττιέα ἐθαύμαζεν ἀντίγονος ὁ
βασιλεύς. ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί θαυμάζοι αὐ-
τὸν, ὅτι ἔφη πολλῶν καὶ μεγάλων διδομένων
αὐτῷ ὑπ' ἐμοῦ, οὐδέποτε ἐχαυνώθη, οὐδὲ τα-
πεινὸς ὤφθη, οὗτος πρὸς τὸν καλὸν εἰπόντα 46
ὅτι οὐ δοκεῖ ἐρασθήσεσθαι ὁ σοφὸς, οὐδὲν ἀθλι-
ώτερον ἔφη ὑμῶν ἔσαι τῶν καλῶν, εἰ μὴ ἡμεῖς
ἐρασθησόμεθα. τοῦτο λέγοντος ὡς οὐ λυπηθή-
σεται ὁ σοφὸς, διάπειραν βουληθεὶς λαβεῖν ὁ βα-
σιλεὺς

σιλεὺς

πύελον ἐνέβη χαλκίῳ κεκεραμένῳ ὕδατι θερ-
μῷ, καὶ αἰτήσας ἄκρατον ἐῤῥόφησε, τοῖς τε φίλοις
παραγγείλας τῶν δογμάτων μεμνῆσθαι, ἐτε-
» λεύτησε, καί ἐστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα· χαίρε-
» τε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα, τοῦτ' ἐπίκουρος,
43 ὕστατον εἶπε φίλοις* περάτος ἀποφθίμενος. χαλ
» κίῳ ἐς πύελον γὰρ ἐσήλθε καὶ ἄκρατον ἔσπασεν,
» εἶτ' ἴδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Ἄκρωνος τοῦ ἰατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ Ἐμπεδο-
* τοῖς βουλῆς ἀκραγαντίνων εἰς κατασκευὴν πα- κλῆς.
τρῴου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότη- τῆς
τα παρελθὼν ὁ ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τά τε
ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς, καὶ τοιοῦτόν τι
ἐρωτήσας, τί δ' ἐπιγράψομεν ἐλεγεῖον, ἢ τοῦτο,
44 * ἄκρον ἰατρὸν ἄκρων' ἀκραγαντῖνον, πατρὸς
ἄκρου, κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκρο-
τάτης, οὗτος ἀποστείλας τὴν νεκρὰν ἄνθρωπον
ζῶσαν καὶ δοξασθεὶς, θυσίαν συνετέλει. παρῆσαν
δὲ καὶ τῶν φίλων τινές. μετὰ δὲ τὴν εὐωχίαν,
οἱ μὲν ἄλλοι χωρισθέντες, ἀνεπαύσαντο, οἱ μὲν,
ὑπὸ τοῖς δένδρεσιν ὡς ἀγροῦ παρακειμένου, οἱ δ'
ὅπη βούλοιντο, αὐτὸς δ' ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ τόπου ἐφ'
οὗπερ* κατεκέκλιντο. ὡς δ' ἡμέρας γενηθείσης κατεκέκλι-
διανέστησαν, οὐχ εὑρέθη μόνος. ζητουμένου δὲ το.
καὶ τῶν οἰκετῶν ἀνακρινομένων, καὶ φασκόντων
μὴ εἰδέναι, εἷς τις ἔφη μέσων νυκτῶν φωνῆς ὑπερ-
μεγέθους ἀκοῦσαι προσκαλουμένης ἐμπεδο-

αὐτὴν* ὥς τέ μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν 3
διδάσκαλον, πνεύμονά τε αὐτὸν φασὶν ἐκάλει,
καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ * πόρνην, 3
τούς τε περὶ πλάτωνα διονυσιοκόλακας, καὶ αὐ-
τὸν πλάτωνα χρυσοῦν, καὶ ἀριστοτέλη ἄσωτον, φα-
γόντα γὰρ τὴν πατρώαν οὐσίαν, στρατεύεσθαι καὶ
φαρμακο-πωλεῖν. * φαρμακοπώλην, φορμοφόρον τὲ πρωταγό- 35
ραν, καὶ γραφέα δημοκρίτου, καὶ ἐν κώμαις
κυκητὴν, γράμματα διδάσκειν, ἡράκλειτόν τε * μιμητὴν, 36
καὶ δημόκριτον, * ληρόκριτον, καὶ ἀντίδωρον, 37
* σαννίδωρον, τούς τε κυζικηνοὺς ἐχθροὺς τῆς ἑλ- 38
λάδος καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς πολυφθονέρους,
πύῤῥωνά τε ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον· χρύσιπ-
πος δὲ * ἐζήλου αὐτὸν ἐν πολυγραφίᾳ, ὅθεν αὐ- 39
τὸν καρνεάδης, παράσιτον τῶν ἐκείνου βιβλίων
ἀποκαλεῖ· εἰ γάρ τι γράψαι ὁ ἐπίκουρος ἐφιλο-
νείκει τοσοῦτον γράψαι ὁ χρύσιππος, καὶ διὰ
τοῦτο πολλάκις τὰ αὐτὰ γέγραφε * καὶ τὸ ἐπελ- 40
θὸν καὶ ἀδιόρθωτα εἷλκε παρὰ τῷ ἐπείγεσθαι, καὶ τὰ
μαρτύρια τοσαῦτα ἐστὶν ὡς ἐκείνων μόνων γέ-
μειν τὰ βιβλία. καὶ τοῦτον φασὶ τὴν ἀρχὴν
γραμματοδιδάσκαλον γεγενῆσθαι· ἔπειτα πε-
ριτυχόντα τοῖς δημοκρίτου βιβλίοις, ἐπὶ φιλο-
ἀῖξαι. σοφίαν * ἦξαι. διὸ καὶ τίμων οὕτω λέγει περὶ αὐ- 41
,, τοῦ. * ὕστατος αὖ φυσικῶν καὶ κύντατος ἐκ σά- 42
,, μου ἐλθὼν, γραμμοδιδασκαλίδης ἀναγωγό-
,, τατος ζωόντων· νοσήσας δὲ ιδ΄ ἡμέρας, εἰς
πύελον

Ἑρμογένης ὁ ῥήτωρ τελευτήσας ἀνετμήθη, καὶ εὑρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα. *Ἑρμογένης.*

Ἐρατοσθένης διὰ τὸ δευτερεύειν παντὶ εἴδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίζων, βῆτα ἐκλήθη. *Ἐρατοσθένης.*

Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἐνίκων Ἕλληνες Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Ξέρξην ναυμαχίᾳ, γεννᾶται, εὐτυχίαν προσημαίνων Ἀθηναίοις. *Εὐριπίδης.*

Εὐκλείδης ὁ Μεγαρικὸς μετὰ τὴν Σωκράτους τελευτὴν, Πλάτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς φιλοσόφους ἐδέξατο δείσαντας τὴν ὠμότητα τῶν τυράννων, οὗτος ἓν τὸ ἀγαθὸν ἀπεφαίνετο πολλοῖς ὀνόμασι καλούμενον, ὅτε μὲν γὰρ, φρόνησιν, ὅτε δὲ, θεὸν, καὶ ἄλλοτε νοῦν καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ δ' ἀντικείμενα τῷ ἀγαθῷ, ἀνῄρει, φάσκων μὴ εἶναι, ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο οὐ κατὰ λήμματα ἀλλὰ κατ' ἐπιφοράν. *Εὐκλείδης.*

Ἐπίκουρον τινὲς διαβάλλοντες, φασὶ πρὸς
31 Πυθοκλέα ὡραῖον ὄντα γράψαι αὐτὸν, *καθεδοῦ-
μαι προσδοκῶν τὴν ἱμερτὴν, καὶ ἰσόθεόν σου
εἴσοδον, καὶ ἐν τῷ περὶ τέλους οὕτω γράφειν. οὐ
γὰρ ἔγωγε ἔχω τί νοήσω τἀγαθὸν, ἀφαιρῶν μὲν
32 τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς * διὰ χυ-
λῶν ἡδονὰς, καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων φασὶ καὶ
περὶ Ναυσιφάνους τοῦ μαθητοῦ Πύρρωνος γρά-
φειν αὐτόν. ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἔκστασιν τοι- *Ἐπίκουρος.*

εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινῶν συστήματα, ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ τὴν στερρότητα, τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοιούτων * δὶ ὧν καὶ περιφερῶν ὄγκων συγκεκρίσθαι, 2 καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως ἣν καὶ νοῦν ταυτὸν εἶναι, ὁρᾶν δ' ἡμᾶς κατ' εἰδώλων ἐμπτώσεις, πάντα τε κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέσεως πάντων ἣν ἀνάγκην λέγει. τέλος δ' εἶναι τὴν εὐθυμίαν, * οὐ τὴν αὐτὴν "οὐσίαν τῇ 2 ἡδονῇ ὡς ἔνιοι παρακούσαντες * ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει 2 ὑπὸ μηδενὸς * ταραττομένη φόβου, ἢ δεισιδαιμονίας 3 ἢ ἄλλου τινὸς πάθους, καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ εὐεστὼ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι, ποιητὰ δὲ νόμιμα εἶναι φύσει δὲ ἄτομα καὶ κενόν.

ρότητι, τινῶν "οὕτως

Διογένης

Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης ἔλεγε στοιχεῖον εἶναι ἀέρα, κόσμους ἀπείρους, καὶ κενὸν ἄπειρον, τόν τε ἀέρα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον, γεννητικὸν εἶναι τῶν κόσμων, οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι, τὴν γῆν στρογγύλην ἐρηρεισμένην ἐν τῷ μέσῳ τὴν σύστασιν εἰληφυῖαν, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ περιφορὰν καὶ πῆξιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.

Ἐπιμενίδης.

Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητὸς λόγος, ὡς ἐξήρχετο ἡ ψυχὴ ὅτε ἠβούλετο καὶ ὁπόσον ἤθελε καιρὸν καὶ πάλιν ἐπανήρχετο, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ, τὸ δέρμα εὑρέθη γράμμασι κατάστικτον.

Ἑρμο-

τῆς ἥρας ἀγάλματος, ἐφωράθη.

Δίδυμος ὁ ἀλεξανδρεὺς διὰ τὴν πρὸς τὰ βιβλία ἐπιμονὴν, χαλκέντερος ἐπεκλήθη· φασὶ δὲ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία. Δίδυμος

Δράκων ὁ νομοθέτης εἰς αἴγιναν ἐπὶ νομοθεσίαις εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν αἰγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας ἀπεπνίγη. Δράκων.

Δημόκριτος ἤσκει ποικίλως δοκιμάζειν τὰς φαντασίας ἐρημάζων ἐνίοτε καὶ τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβων, οὗτος νειμάμενος τὴν οὐσίαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἑλόμενος, τοῖς γυμνοσοφισταῖς συνέμιξε, καὶ εἰς ἰνδίαν ἀπῆρε καὶ αἰθιοπίαν· ἐλθὼν δὲ, ταπεινότατα διῆγεν ἅτε τὴν πᾶσαν οὐσίαν *καταναλωκὸς, ἐτρέφετό (καταναλωκώς.)
26 τε διὰ τὴν ἀπορίαν* ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς δαμάσου· ὡς δὲ προειπὼν τινὰ τῶν μελλόντων ηὐδοκίμησεν, ἐνθέου δόξης παρὰ τοῖς πλείστοις ἠξιώθη· ἐδόκει δὲ αὐτῷ, ἀρχὰς εἶναι τῶν ὅλων ἀτόμους καὶ κενὸν τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα νενομίσθαι, ἀπείρους τε εἶναι κόσμους καὶ γενητοὺς καὶ φθαρτοὺς, μηδὲν τε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὂν φθείρεσθαι, καὶ τὰς ἀτόμους ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος, φέρεσθαι δ᾽ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένας, καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν. (Δημόκριτος.)

ὠμόσατο μὴ κεκλοφέναι αὐτὸν, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπιδεξάμενος αὐτὸν, εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν ὁ διαγόρας λυπηθεὶς, ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης.

Διόδωρος.

Διόδωρος ἰασεὺς ὁ κρόνος ἐπίκλην, διαλεκτικὸς, ὃς πρῶτος ἔδοξεν εὑρεῖν τὸν κερατίνην καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον, παρὰ πτολεμαίῳ τῷ σωτῆρι διατρίβων, λόγους τινὰς διαλεκτικοὺς ἠρωτήθη πρὸς * στίλπωνος, καὶ παραχρῆμα μὴ δυνάμενος διαλύσασθαι, ὑπὸ τοῦ βασιλέως τά τε ἄλλα ἐπετιμήθη, καὶ κρόνος ἤκουσεν ἐν σκώμματος μέρει. ἐξελθὼν δὲ τοῦ συμποσίου, καὶ λόγον γράψας περὶ τοῦ προβλήματος ἀθυμίᾳ τὸν βίον κατέστρεψε, καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.

(margin: στίλπωνος,)

» Κρόνε διόδωρε τίς σε δαιμόνων κα-
» κῇ ἀθυμίῃ * ξυνείρησεν, ἵν' αὐτὸς αὑτὸν ἐμβάλῃς εἰς τάρταρον, στίλπωνος οὐ * λύσαι ἔπη αἰ-
» νιγματώδη, τοιγὰρ εὑρέθης κρόνος ἔξωθεν τοῦ
» ῥ κάππα τε. περὶ τούτου φησὶ καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασι, * αὐτὸς ὁ μῶμος * ἔγραψεν ἐν τοίχοις, ὁ κρόνος ἐστὶ σοφός.

(margin: ξυνείρυσεν, λύσας; ἔγραφεν)

Δημήτριος.

Δημήτριος ὁ φαληρεὺς τοσοῦτον ἦν εὐπρεπὴς, ὡς ὑπό τινων προσαγορευθῆναι * λαμπετὼ, καὶ χαριτοβλέφαρος.

Δημήτριος.

Δημήτριος τὶς ἕτερος * ἰξίων ἐπεκλήθη διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῆς

„ τοι γὰρ μάτην φρενῶν * ὁ τηναπαστόλεμβος ἀν-
„ θρωπ, τὴν δὲ χεῖρα τείνας ὧδε πῶς χαῖρ᾽ εἶ-
22 πε πλουτεῦ.

Βίων ἄλλος ἀβδηρίτης ἔγραψεν εἶναί τινας οἰκήσεις ἔνθα γίνεσθαι ἓξ μηνῶν τὴν νύκτα, καὶ ἓξ τὴν ἡμέραν. Βίων

Γ

Γενέθλιος ὁ * παλαιστινὸς ἐν ἀκεραίοις μιᾷ, μελέτην ὅλην ἀπεμνημόνευσεν. Γενέθλιος. παλαιστῖνος

Δ

Δαφίδας ὁ τελμισσεὺς, πᾶσιν ἐλοιδορεῖτο, μὴ δὲ αὐτῶν φειδόμενος τῶν θεῶν. διὸ καὶ ἐχθρὸς ἦν ἀττάλῳ τῷ βασιλεῖ περγάμου, οὗτος ἐλθὼν ποτὲ εἰς πυθίαν, ἔσκωψεν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ ἐπεγγελῶν ἠρώτα εἰ τὸν ἵππον εὑρήσοι. ἔχρησε δὲ αὐτῷ εὑρήσειν ταχέως. ἐκεῖνος δὲ διεθρύλλησε τοῦτο, ὡς οὐδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, οὐδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος ἄτταλος, ἐκέλευσε κρημνισθῆναι, ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο ἵππος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. Δαφίδας

Διαγόραν τὸν τηλεκλείδου εὐφυᾶ θεασάμενος δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης, ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα, μυρίων δραχμῶν καὶ μαθητὴν ἐποιήσατο, ὁ δὲ, τῇ λυρικῇ ἐπέθετο. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος, ὅτι ὁμότεχνός τις αἰτιαθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὡς δὴ παιᾶνα ὑφελόμενος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν, ἐξ- Διαγόρας.

ναίων νίκην κατὰ ξέρξου, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη.

Χρύσιππος.

Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον αἰτιῶνταί τινες, παρανοεῖν λέγοντα ὅπως ποριστέον τῷ σοφῷ. φασὶ γὰρ τίνος χάριν ποριστέον αὐτῷ, εἰ μὲν γὰρ τοῦ ζῆν ἕνεκα, ἀδιάφορον τὸ ζῆν, εἰ δὲ ἡδονῆς, καὶ αὕτη ἀδιάφορον, εἰ δὲ τῆς ἀρετῆς, αὐτάρκης αὕτη πρὸς εὐδαιμονίαν. καταγέλαστοι δὲ φασὶ καὶ οἱ τρόποι τοῦ πορισμοῦ, οἷον οἱ ἀπὸ βασιλέως, εἴκειν γὰρ αὐτῷ δεήσει καὶ οἱ ἀπὸ φιλίας· λήμματος γὰρ ὤνιος ἡ φιλία ἔσται, καὶ οἱ ἀπὸ σοφίας, μισθαρνήσει γὰρ ἡ σοφία. τοῦτον τὸν χρύσιππον φασὶν ἐλθεῖν ἐπὶ φιλοσοφίαν, τῆς οὐσίας αὐτοῦ τῆς πατρῴας εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης.

Τέλος.

μενεδήμου τοῦ ἐρετριέως ἐρετριακὴ προσηγορεύθη.

Φερεκύδην τὸν σύριον, ἔστι δὲ μία τῶν κυκλάδων νήσων ἡ σύρα, φασὶν οὐ σχεῖν διδάσκαλον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι κτησάμενον τὰ φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. οὗτος πρῶτος τὸν περὶ μετεμψυχώσεως λόγον εἰσήνεγκε, γέγονε δὲ φθειρόβρωτος. Φερεκύδης.

Φιλήμων ὁ συρακούσιος ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος ἐτελεύτησεν, ὡς δὲ καὶ φιλιστίων ὁ νικαεὺς, εἰς ὃν καὶ ἔστι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα : ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον Γέλωτι μίξας νικαεὺς φιλιστίων. οὗτος ἔγραψε τὸν φιλόγελων. Φιλήμων.

Φιλίσκον τὸν μιλήσιον ῥήτορα πρότερον αὐλητὴν ὄντα παραδοξότατον ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ αὐλοτρύπην ἐκάλει. Φιλίσκος

Φιλητᾶς ὁ κῷος ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανε. Φιλητᾶς

Φίλων ὁ ἑβραῖος τοσαύτην πρὸς πλάτωνα ὁμοιότητα ἔχε κατά τε φράσιν καὶ διάνοιαν, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι, ἢ πλάτων φιλωνίζει, ἢ φίλων πλατωνίζει. Φίλων.

Φιλόστρατος ὁ λήμνιος ὁ τὰς εἰκόνας γράψας, υἱὸς ἦν τοῦ πρώτου σοφιστοῦ φιλοστράτου λημνίου, οὗτος ὁ δεύτερος ἐσοφίστευσεν ἐν ἀθήναις, εἶτα ἐν ῥώμῃ ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως. Φιλόστρατος.

Χ

Χοίριλλος σάμιος ποιητὴς ἔγραψε τὴν ἀθη- Χοίριλλος.

ναίων

μετὰ σαρκὸς εἰς οὐρανὸν ἁρπαγήσεται. ἦν δὲ ὁ Ζιβωνιανὸς, ἕλλην καὶ ἄθεος.

Τυρταῖος

Τυρταῖον φασὶ τὸν ἐλεγοποιὸν τοῖς μέλεσι χρησάμενον ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπολέμουν, παροξύναι λακεδαιμονίους καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι.

Τυραννίων.

Τυραννίων ὁ ἀμισηνὸς θεόφραστος πρὶν καλούμενος, μετεκλήθη τυραννίων ὡς κατατρέχων τῶν
ὁμοσχόλων, * οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκούλλου 90
ληφθεὶς καὶ πλούσιος ἐν ῥώμῃ γενόμενος, ἐκτήσατο * βιβλίον ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας.

βιβλίων

Υ

Ὑπατία

Ὑπατία ἡ θέωνος θυγάτηρ τοῦ ἀλεξανδρέως φιλοσόφου καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπάσθη ὑπὸ ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν,
* καθ᾽ ὅλης τῆς πόλεως διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέ- 91
πονθε, * διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μά- 92
λιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίας.

Φ

Φαίδων.

Φαίδων ἠλεῖος ὁ σωκράτους μαθητὴς αἰχμάλωτος ὑπὸ ἰνδῶν ληφθεὶς, εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, προέστη ὑπ᾽ αὐτοῦ πρὸς ἑταίρησιν ἐν ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ σωκράτει διηγουμένῳ, ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι, ὁ δὲ πείθει ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτὸν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. οὗτος ἦρξε τῆς ἀπ᾽ αὐτοῦ κληθείσης ἠλειακῆς αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ὑπὸ

μενεδήμου

89 κεκαλυμμένον, ὦ κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρείαν
„ ἔχειν ἱματίου * καὶ νοῦ, ἤτοι νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ
„ ὃς παρῳδήσας, εἶπεν εἰς αὐτὸν οὕτω. καὶ μὴν
„ σίλλωνων εἰσεῖδον χαλεπ' ἔχοντ' ἄλγεα ἐν με-
„ γάροις ὅθι φασὶ τυφωέως ἔμμεναι εὐνάς, ἔνθεν τ'
τ' ἐρίζεσκε, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι. τὴν
90 δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα * διώκοντες κατέτρι-
βον. οὗτος ὁ σίλλωνων κρεάτας καὶ νοσήσας, οἶνον
προσήκατο ὡς τάχιον ἀποθάνῃ, ὃ καὶ γέγονεν.
οὗτος ἀνῄρει τὰ εἴδη· καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄν-
θρωπον εἶναι μηδένα. οὔτε γὰρ τόνδε λέγειν, οὔτε
τόνδε. τί γὰρ μᾶλλον τόνδε ἢ τόνδε, οὔτε ἄρα
τόνδε. καὶ πάλιν, τὸ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ δεικ-
νύμενον. λάχανον γὰρ ἦν πρὸ μυρίων ἐτῶν, οὐκ
ἄρα ἐστὶ τοῦτο λάχανον.

Τ

Τίμαιος ὁ ταυρομενίτης γραοσυλλέκτρια ἐλέγετο διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. Τίμαιος.

Τιμόλαος ὁ λαρισσαῖος ῥήτωρ ἐδιπλασίασε Τιμόλαος.
„ τὴν ἰλιάδα παρεμβαλὼν στίχον πρὸς στίχον, ἔ-
„ χει δὲ οὕτως. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχι-
„ λῆος, ἣν ἔθετο χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κού-
„ ρης, οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
„ μαρναμένοις, ὅτε ζῶσιν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος,
„ πολλὰς δ' * ἐφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, ἰφθίμους
„ ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

Τριβωνιανὸς κολακεύων ἰουστινιανὸν βασιλέα, ἔπειθεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλὰ Τριβωνιανός.

μετὰ

καταλογάδην δωρίδι διαλέκτῳ, μίμους ἀνδρείους καὶ γυναικείους, καὶ φασὶν πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἐσθ' ὅτε.

Στίλπων.

Στίλπων ὁ μεγαρεὺς τοσοῦτον εὑρησιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥς τε μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν, μεγαρείσας· ἀπέσπασε μὲν οὖν καὶ ἄλλους πολλοὺς, δίφιλον δὲ τὸν βοσποριανὸν καὶ μύρμηκα τὸν ἐξαινέτου παραγινομένους ὡς ἐλέγξοντας ζηλωτὰς ἔσχε· τοῦτον ἀπεδέχετο καὶ πτολεμαῖος ὁ σωτὴρ, καὶ ἐγκρατὴς μεγάρων γινόμενος, ἐδίδου τε ἀργύριον αὐτῷ, καὶ παρεκάλει εἰς αἴγυπτον συμπλεῖν, ὁ δὲ, μέτριον μέντι τ' ἀργυρίδιον προσήκατο. ἀρνησάμενος δὲ τὴν ὁδὸν, μετῆλθεν εἰς αἴγιναν, ἕως ἐκεῖνος ἀπέπλευσεν. ἀλλὰ καὶ δημήτριος ὁ ἀντιγόνου καταλαβὼν τὰ μέγαρα, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ φυλαχθῆναι, καὶ πάντα τὰ ἁρπασθέντα προὐνόησεν ἀποδοθῆναι, ὅτε καὶ βουλομένῳ παρ' αὐτοῦ τῶν ἀπολωλότων ἀναγραφὴν λαβεῖν, ἔφη μηδὲν τῶν ἰδίων ἀπολωλεκέναι, παιδείαν γὰρ μηδένα ἐξενηνοχέναι, τόν τε λόγον ἔχειν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ αὐτῷ διαλεχθεὶς περὶ ἀνθρώπων εὐεργεσίας οὕτως εἷλεν, ὥς τε προσέχειν αὐτῷ. ἦν δ' ἀληθῶς κομψότατος καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλαστος, πρός τε τὸν ἰδιώτην εὔθετος· οὗτος ἰδὼν τὸν κράτητα χειμῶνος συγ-

κεκα-

πρῶτον μὲν, ὡς οἷόν τε τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ πράγματα, εἰ δὲ μὴ, τῷ γε λόγῳ.

Ποτάμωνα τὸν μιτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντα ποτὲ, ὁ καῖσαρ τιβέριος τοιούτοις ἐφωδίαζε γράμμασι, ποτάμωνα τὸν λεσβώνακτος εἴτις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.

Ποτάμων.

Σ

Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν, ἑρμηνευομένη προφῆτις, ὅθεν αἱ θήλειαι μάντιδες ἑνὶ ὀνόματι, σίβυλλαι ὠνομάζοντο. γεγόνασι δὲ σίβυλλαι δέκα. ὧν πρώτη ἡ χαλδαία ἡ περὶ χριστοῦ προφητεύσασα. εἰ δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐκ αὐτῆς ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, ἀσυμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἅμα δὲ τῇ ἐπιπνοίᾳ, ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεγομένων μνήμη.

Σίβυλλα

Στησίχορος ὁ λυρικὸς γράψας ψόγον ἑλένης, ἐτυφλώθη. πάλιν δὲ γράψας ἑλένης ἐγκώμιον, ἀνέβλεψεν. ἐκλήθη δὲ στησίχορος ὡς πρῶτος ἐν κιθαρῳδίᾳ στήσας χορὸν, πρότερον γὰρ τισίας ἐλέγετο.

Στησίχορος.

Σαπφὼ ἡ λεσβία δι᾽ ἔρωτα φάωνος τοῦ μιτυληναίου, ἐκ τοῦ λευκάτα κατεπόντισεν ἑαυτήν.

Σαπφώ.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς μέλιττα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἡδύ.

Σοφοκλῆς.

Σώφρων συῤῥακούσιος ἀγαθοκλέους, ἔγραψε κατα-

Σώφρων.

οὔτε δίκαιον, οὔτε ἄδικον, καὶ ὁμοίως ἐπὶ πάντων,
μηδὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ. νόμῳ δὲ καὶ ἔθει πάντα
τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, οὐ γὰρ μᾶλλον τόδε ἢ τόδε
εἶναι ἕκαστον, φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκπατεῖν καὶ ἐρημάζειν
σπανίως ἐπιφαινόμενον τοῖς οἰκοι. τοῦτο δὲ ποιεῖν
ἀκούσαντα ἰνδοῦ τινὸς ὀνειδίζοντος ἀναξάρχῳ,
ὡς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθὸν, αὐ-
τὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων, ἀεί τε εἶναι ἐν
τῷ αὐτῷ καταστήματι, ὥς τε εἰ καί τις αὐτὸν κα-
ταλίποι μεταξὺ λέγοντα, αὐτῷ διαπεραίνειν τὸν
λόγον, πολλάκις δὲ καὶ ἀπεδήμει μηδενὶ προει-
πών. καὶ συνερέμβετο οἷς τισιν ἤθελε, καταληφ-
θεὶς δέ ποτε αὐτῷ λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰ-
τίαν, ἔφη, μελετᾶν χρηστὸς εἶναι, ἐν ταῖς ζητήσε-
σιν ὑπ' οὐδενὸς κατεφρονεῖτο, διὰ τὸ ἐξοδικῶς
λέγειν καὶ πρὸς ἐρώτησιν, οὕτω δ' ὑπὸ τῆς πατρί-
δος ἐτιμήθη, ὥς τε καὶ ἀρχιερέα κατέστη. καὶ δι'
ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλεια ἐψηφίσθη
εὐσεβῶς καὶ τῇ ἀδελφῇ συνεβίω* μαιουέσῃ, καὶ 85
φέρων εἰς τὴν* αὔρων, ἐπίπρασκεν, ὀρνίθια εἰ 86
τύχοι καὶ χοιρίδια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐκάθαι-
ρεν ἀδιαφόρως, καὶ χολήσας τι περὶ τῆς ἀδελ-
φῆς, φιλίστα ἐκαλεῖτο· πρὸς δὲ τὸν λαβόμενον, εἶ-
πεν * ὡς οὐκ ἐν γυναίῳ ἐπίδειξις τῆς ἀδιαφο- 87
ρίας καὶ κυνός ποτε ἐπενεχθέντος * διασοβηθέν- 88
τος εἶπε πρὸς τὸν αἰτιασάμενον ὡς χαλεπὸν εἴη
ὁλοχερῶς ἐκδῦναι τὸν ἄνθρωπον. διηγωνίζετο δὲ

πρῶτον

„ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν θεόπομπος γοῦν φησὶν,
„ ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν, τὼ δὲ δύο μόλις ἓν ἐστὶν ὥς
80 „ φησὶ πλάτων, ἀλλὰ καὶ ἀναξανδρίδης, ὅτε *τὰς
„ μωρίας ἐξώργιζεν ὥσπερ πλάτων. καὶ τίμων πα-
„ ραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀνέπλασε πλάτων
„ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς. ἄλεξις, εἰς και-
„ ρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη ἄνω κάτω τε πε-
ριπατοῦσ' ὥσπερ πλάτων, σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλ-
λὰ κοπιῶ τὰ σκέλη. καὶ πάλιν. λέγεις περὶ ὧν
81 οὐκ οἶσθα* συγγενοῦς τρέχων πλάτωνι, καὶ γνώσῃ
λίτρον καὶ κρόμμυον. ἄμφις ἀμφικράτει. τὸ δ' ἀ-
82 γαθὸν ὅτι ποτ' ἐστὶν* οὗ σὺ τυγχάνειν μέλλεις
διὰ ταύτην, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγὼ ὦ δέσποτα ἢ
τὸ τοῦ πλάτωνος ἀγαθόν. ὁ πλάτων περὶ μὲν ὧν
κατείληφεν ἀποφαίνεται. τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει.
περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. καὶ περὶ μὲν τῶν αὐ-
τῷ δοκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προ-
83 σώπων* σωκράτους, τιμαίου. περὶ δὲ τῶν ψευδῶν
ἐλεγχομένους εἰσάγει θρασύμαχον, καλλικλέα,
πῶλον, γοργίαν. ἔλεγε δὲ τὴν μὲν ψυχὴν, ἀρ-
χὴν ἔχειν ἀριθμητικὴν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρι-
κὴν, ὡρίζετο δὲ αὐτὴν ἰδέαν τοῦ πάντῃ διεστῶ-
τος πνεύματος, αὐτοκίνητόν τε εἶναι.

Πύῤῥων ὁ ἠλεῖος ἀναξάρχῳ συνακολουθῶν, Πύῤῥων.
καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς καὶ τοῖς μάγοις συνέμι-
84 ξεν, οὗτος τὸ τῆς *καταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰ-
σήγαγεν, οὐδὲν γὰρ ἔφασκεν οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχρὸν

θέσεις. τρίτον δὲ τῶν ἰδεῶν συνιδεῖν ὅσαι πρὸς ἀλλήλας εἰσίν, οἷον ἐπιστήμην ἢ μέγεθος, ἢ δεσποτείαν ἐνθυμουμένους, ὅτι τὰ παρ' ἡμῖν διὰ τὸ μετέχειν ἐκείνων ὁμώνυμα ἐκείναις ὑπάρχει. λέγω δὲ οἷον δίκαια μὲν, ὅσα τοῦ δικαίου, καλὰ δὲ ὅσα τοῦ καλοῦ, ἔστι δὲ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ἀΐδιόν τε καὶ νόημα, καὶ πρὸς τούτοις ἀπαθές, διὸ καὶ φησὶν ἐν τῇ φύσει τὰς ἰδέας ἑστάναι καθάπερ παραδείγματα. τὰ δ' ἄλλα ταύταις ἐοικέναι, τούτων ὁμοιώματα καθεστῶτα. ὁ τοίνυν ἐπίχαρμος περί τε τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν οὕτω λέγει. ἆρ' ἐστιν αὔλησίς τι πρᾶγμα; πάνυ μὲν οὖν. ἄνθρωπος οὖν αὔλησίς ἐστιν; οὐδαμῶς. φέρε ἴδω τί δ' αὐληταί τις. ὁ μέντοι δοκεῖ ἄνθρωπος, ἢ γὰρ οὔ; πάνυ μὲν οὖν. οὐκοῦν δοκεῖς οὕτως ἔχειν καὶ περὶ τ' ἀγαθοῦ. ὁ μὲν ἀγαθὸν τὸ δὲ, πρᾶγμα εἶ- 7

μεν καθ' αὑτὸ, ὅς τις δ' ἔκα εἴδη μαθὼν τῆνο ἀγαθὸς γίγνεται ἤτος. ὁ πλάτων χαβρίᾳ συνείπετο τῷ στρατηγῷ φεύγοντι θανάτου, μηδενὸς τῶν πολιτῶν τοῦτο πρᾶξαι βουληθέντος, ὅτε καὶ ἀνιόντι αὐτῷ εἰς τὴν ἀκρόπολιν σὺν τῷ χαβρίᾳ,

κρωβύλος * κερβύλος ὁ συκοφάντης ἀπαντήσας, φησὶν, ἄλλῳ συνηγορεύσων ἥκεις, ἀγνοῶν ὅτι καὶ σὲ τὸ σωκράτους κώνειον ἀναμένει; ὁ δ' ἔφη, καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐστρατευόμην, ὑπέμενον τοὺς κινδύνους, καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος διὰ φίλον ὑπομενῶ. τοιοῦτος δὲ ὢν ὅμως ἐσκώφθη, καὶ

αὐτὸς

φασὶ δὲ ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔγ-
κυος γέγονεν ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ
ἡνίκα ἔτεκε τὸν πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνε-
γίνετο. πλατὺς δὲ ὢν τὰ στέρνα ἢ τὸ μέτωπον,
πλάτων προσηγορεύθη. οἱ δὲ, ὡς πλατὺν ἐν
λόγοις οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι. τίμων δὲ
κωμῳδῶν αὐτὸν ἐν σίλλοις, φησὶ, τῶν πάν-
των δ᾽ ἡγεῖτο πλατίστακος, ἀλλ᾽ ἀγορητὴς ἡδυε-
πὴς τέττιξ ἰσογράφος, οἵθ᾽ ἑκαδήμου δένδρῳ ἐ-
φεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. πρότερον γὰρ
ἡ ἀκαδημία τὸ χωρίον ἑκαδημίας ἐκαλεῖτο. οὗ-
τος μίξιν ἐποιήσατο τῶν τε ἡρακλειτείων λόγων
καὶ πυθαγορικῶν καὶ σωκρατικῶν. τὰ μὲν γὰρ
αἰσθητὰ καθ᾽ ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ, κατὰ πυ-
θαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ κατὰ σωκράτην ἐφιλο-
σόφει. ὠφέληται δὲ πολλὰ παρ᾽ ἐπιχάρμου, φη-
78 σὶ γὰρ ὁ * ἐπίχαρμος λέγουσιν οἱ σοφοὶ τὴν ψυ-
χὴν τὰ μὲν, διὰ τοῦ σώματος αἰσθάνεσθαι, οἷον
ἀκούουσαν, βλέπουσαν, τὰ δ᾽ αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν
ἐνθυμεῖσθαι μηδὲν τῷ σώματι χρωμένην, διὸ
καὶ τῶν ὄντων τὰ μὲν, αἰσθητὰ εἶναι τὰ δὲ, νοητὰ,
ὧν ἕνεκα καὶ πλάτων ἔλεγεν ὅτι δεῖ τοὺς συνιδεῖν
τὰς τοῦ παντὸς ἀρχὰς ἐπιθυμοῦντας, πρῶτον
μὲν αὐτὰς καθ᾽ αὑτὰς διελέσθαι τὰς ἰδέας οἷον ὁ-
μοιότητα καὶ μονάδα καὶ πλῆθος καὶ μέγεθος καὶ
στάσιν καὶ κίνησιν, δεύτερον αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ τὸ κα-
λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπο-

τῶν ὄντων στοιχεῖα, κόσμους δ' ἀπείρους, οὐ* παραλάκτους δὲ, τὰ νέφη συνίστασθαι, τῆς ἀφ' ἡλίου ἀτμίδος ἀναφερομένης, καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον, οὐσίαν θεοῦ σφαιροειδῆ, μηδὲν ὅμοιον ἔχουσαι ἀνθρώπῳ, ὅλον δὲ ὁρᾶν καὶ ὅλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν, σύμπαντά τε εἶναι νοῦν καὶ φρόνησιν καὶ ἀΐδιον· πρῶτός τε ἀπεφήνατο ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον φθαρτόν ἐστι, καὶ ἡ ψυχὴ πνεῦμα, ἔφη τε καὶ τὰ πολλὰ ἥσσω νοῦ εἶναι καὶ τοῖς τυράννοις ἐντυγχ... ἥκιστα ἢ ὡς ἥδιστα ἐμπεδοκλέους εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ... ἐστιν ὁ σοφὸς, εἰκότως ἔφη, σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν. πρῶτος δὲ εἶπεν ἀκατάληπτα εἶναι τὰ πάντα.

παραλάκτους

Ο

Ὅμηρος

Ὅμηρος ἱστορεῖται γενέσθαι τυφλὸς, ὡς μὴ ἡττηθεὶς ἐπιθυμίας * ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται.

Π

Παλαμήδης.

Παλαμήδης εὗρε τὸ ζ' καὶ π', καὶ φ' καὶ χ στοιχεῖα.

Πίνδαρος.

Πίνδαρος ὁ λυρικὸς αἰτήσας τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον ἀπέθανεν ἐν θεάτρῳ, * ἀνακεκλιμένα εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ θεοξένου γόνατα.

ἀνακεκλιμένος

Πλάτων

Πλάτων ὁ φιλόσοφος λέγεται, μὴ γάμον πειρᾶσαι, μὴ δὲ ὁμιλίαν σώματος καθάπαξ ἀνασχέσθαι

Φ

συλήσασαν. διὸ καὶ φησί· τί γάρ ἐστι πλάτων ἢ μωσῆς ἀττικίζων;

Νέστωρ ἐποποιὸς ὁ ἐκ λυκίας ἔγραψεν ἰλιάδα λειπογράμματον, ἔστι γὰρ ἐν τῷ ᾱ, μὴ εὑρίσκεσθαι ᾱ. καὶ * κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτω τὸ ἑκάστῳ ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον, ἐποίησε δὲ καὶ τρυφιόδωρος ὀδύσσειαν ὁμοίως αὐτῷ. Νέστωρ.

Ξ

Ξάνθος λυδὸς ἱστορικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν λυδιακῶν τῆς ἱστοριῶν φησὶ γυναῖκας εὐνουχίσειν, ὅπως τοῖς λυδῶν βασιλέας νεαζούσαις. Ξάνθος.

Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, πέμψαντος αὐτῷ τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τριάκοντα τάλαντα, ἀπέπεμψεν εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων οὐ φιλόσοφον. ἀντιπάτρου ποτὲ ἐλθόντος εἰς ἀθήνας, καὶ ἀσπασαμένου τοῦτον, οὐ πρότερον ἀντιπροσηγόρευσε, πρὶν ἢ τὸν λόγον ὃν ἔλεγε διαπεράνασθαι· ἀτυφότατος δὲ ὢν πολλάκις ἑαυτῷ τῆς ἡμέρας ἐμελέτα, καὶ ὥραν μίαν φασὶν ἀπένεμε σιωπῇ· ἀθηναῖοι δ' ὅμως αὐτὸν τοιοῦτον ὄντα ἐπίπρακον ποτὲ, τὸ μετοίκιον ἀτονοῦντα θεῖναι, καὶ αὐτὸν ὠνεῖται δημήτριος ὁ φαληρεὺς, καὶ ἑκατέρῳ ἀποκατέστησε ξενοκράτει μὲν τὴν * ἐλευτερίαν, ἀθηναίοις δὲ τὸ μετοίκιον. Ξενοκράτης. ἐπίπρασκον ἐλευθερίαν.

Ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ἔλεγε τέσσαρα εἶναι Ξενοφάνης.

τοῦ δὲ χιτῶνος, καὶ ὅλον. περικεφάλαιον δ' αὐ-
τὰς φέρειν ἔδει. τό, τε περιαγόμενον ποτήριον οὐ
μεῖζον κοτυλιαίου. τράγημα, θέρμος ἢ κύαμος.
ἔστι δ' ὅτε καὶ ὡραίων, ἄπιος, ἢ ῥόα, ἢ ὄχναι,
ἢ νὴ δί' ἰσχάδες. λυκόφρων δὲ γράψας αὐτοῦ ἐγ-
» κώμιον, περὶ τούτου φησὶν, ὡς ἐκ βραχείας δαι-
» τὸς ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον.
» τράγημα δὲ ὁ σώφρων τοῖς φιληκόοις λόγος.
» τοῦτον φασὶ τυράννων πολλάκις ἐλευθερῶσαι τὴν
πατρίδα· φοιτᾶν γοῦν καὶ πρὸς ἀντίγονον· καὶ
βούλεσθαι ἐλευθερῶσαι πάλιν αὐτήν. τοῦ δὲ,
μὴ εἴκοντος, ἐπ' ἀθυμίας ἀσιτήσαντα ἑπτὰ ἡ-
μερῶν, τὸν βίον μεταλλάξαι.

Μέλισσος.

Μέλισσος ἔλεγε τὸ πᾶν ἄπειρον εἶναι καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ἀκίνητον καὶ ἓν ὅμοιον ἑαυτῷ καὶ πλῆρες, κίνησίν τε μὴ εἶναι, δοκεῖν δὲ εἶναι, καὶ περὶ θεῶν ἔλεγε μὴ δεῖν ἀποφαίνεσθαι, μὴ γὰρ εἶναι γνῶσιν αὐτῶν.

Ν

Νικόλαος.

Νικόλαος φιλόσοφος ὁ δαμασκηνὸς τοσοῦτον ἠγαπήθη παρὰ τοῦ αὐγούστου καίσαρος ὥστε τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ καίσαρι νικολάους αὐτὸν καλεῖν, καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον.

Νουμήνιος. ἤλεγξεν

Νουμήνιος πυθαγορικὸς φιλόσοφος ὁ ἀπαμεὺς τὴν πλάτωνος διάνοιαν ἔλεγξεν ὡς ἐκ τῶν μωσαϊκῶν βιβλίων τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου ἀπο-

συλή-

τεῖον ἀπεδίδου. πρὸς γοῦν τοὺς ἀντιπολιτευο-
μένους, ταῦτα προεφέρετο. ἁλίσκετ' ἄρα, καὶ
πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς, καὶ πρὸς χελώνης ἀετὸς
βραχεῖ χρόνῳ. ταῦτα δέ ἐστιν ἀχαιοῦ ἐκ τῆς
σατυρικῆς ὀμφάλης, ὥς τε προσπταίουσιν οἱ
λέγοντες αὐτὸν μηδὲν ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς εὐ-
ριπίδου μηδείας. στίλπωνα ἐπαινῶν, ἄλλο
μὲν οὐδὲν εἶπε πλὴν ὅτι ἐλευθέριος. ἐν δὲ ταῖς
ζητήσεσιν ὧδε μάχιμος ἦν ὡς * ὑπόπια φέρων ὑπώπια
ἀπῄει. οὕτω δὲ ἦσαν οὗτος καὶ ἀσκληπιάδης φί-
λοι, ὥς τε ἀρχεπόλιδος τρισχιλίας αὐτοῖς δια-
72 γράψαντος * στειζομένοις περὶ τοῦ τίς δεύτερος
ἀρεῖ, μηδέτερον λαβεῖν, ἔγημαν δὲ γυναῖκας,
ἀσκληπιάδης μὲν τὴν θυγατέρα, τὴν δὲ μητέ-
ρα μενέδημος. κἀπειδὴ τελευτήσοι τῷ ἀσκλη
πιάδῃ τὸ γύναιον, ἔλαβε τὸ τοῦ μενεδήμου. ἐ-
κεῖνός τε αὖ, ἐπειδὴ προύστη τῆς πολιτείας, πλου-
σίαν ἔγημεν, ἐπέτρεψε μέντοι τὴν τῆς οἰκίας
διοίκησιν τῇ προτέρᾳ γυναικὶ, τὰ δὲ συμπό-
σια οὕτως ἐποιεῖτο προηρίστα μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν
* ἐς ὃ βραδέως ἦν τῆς ἡμέρας· ἔπειτά τις ἐκάλει ἕως
τοὺς παραγινομένους καὶ αὐτοὺς ἤδη δεδειπνηκό-
τας, ὥστε εἴ τις ἔλθοι θᾶττον ἀνακάμπτων, ἐ-
πυνθάνετο τῶν ἐξιόντων τί εἴη παρακείμενον, καὶ
πῶς ἔχοι τοῦ χρόνου. εἰ μὲν οὖν λάχανον ἦν ἢ τά-
ριχον, ἀνεχώρουν. εἰ δὲ κρεάδιον, εἰσῄεσαν.
ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους, ψίαθος ἐπὶ τῶν κλινῶν.

γγεῖλαι ὅτι βασιλέως υἱός ἐστι, πρὸς τὸν ἀναίσθητον ἀναφέροντά τι αὐτῷ εἰκαίως, ἠρώτησεν εἰ ἀγρὸν ἔχοι, φήσαντος δὲ καὶ πάμπλειστα κτήματα, πορεύου τοίνυν ἔφη, κἀκείνων ἐπιμελοῦ, μὴ συμβῇ σοι καὶ ταῦτα διαφθεῖραι καὶ κομψὸν ἰδιώτην ἀποβαλεῖν. πρὸς τὸν εἰπόντα πολλὰ τὰ ἀγαθὰ, ἐπύθετο πόσα τὸν ἀριθμὸν, καὶ εἰ νομίζοι πλείω τῶν ἑκατόν. ἦν δὲ καὶ * ἐκκλιτὴς, 70
καὶ τὰ τῆς σχολῆς ἀδιάφορος, οὔτε γοῦν τάξιν τινὰ ἦν παρ' αὐτῷ βλέπειν, οὔτε βάθρα κύκλῳ διέκειτο, ἀλλ' οὗ ἂν ἕκαστος ἔτυχε περιπατῶν ἢ καθήμενος ἤκουε, καὶ αὐτοῦ τοῦτον τὸν τρόπον διακειμένου. κράτητος δέ ποτε περισαμένου αὐτὸν καὶ καθαπτομένου εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσέ τισιν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβαλεῖν αὐτὸν, τὸν δὲ, μηδὲν ἧττον τηρεῖν παριόντα καὶ ὑπερκύπτοντα, ἀγαμεμνόνειόν τε καὶ ἡγησίπολιν ἀποκαλεῖν. ἦν δέ πως ἠρέμα καὶ δεισιδαιμονέστερος, συνὼν ἀσκληπιάδῃ γοῦν ποτε κατὰ ἄγνοιαν ἐν πανδοκείῳ κρεάτων ῥιπτουμένων φαγὼν, ἐπεὶ μάθοι, ἐναυτία τε καὶ ὠχρία, ἕως ἀσκληπιάδης ἐπετίμησεν αὐτῷ. * ὡς δὲ, εἰ- 71
πὼν, ἠνώχλησεν αὐτῷ τὰ κρέα. ἦν δὲ φιλυπόδοχος καὶ διὰ τὸ νοσῶδες τῆς ἐρετρίας, πλείω συνάγων συμπόσια, προσεῖχε δὲ ὁμήρῳ καὶ τοῖς μελικοῖς. εἶτα σοφοκλεῖ καὶ ἀχαιῷ. ᾧ καὶ τὸ δευτερεῖον ἐν τοῖς σατύροις, αἰσχύλῳ δὲ τὸ πρω-

ἐκπυροῦσθαι, τὴν δὲ σελήνην ὀλίγον τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνειν, * ἐκλίπειν δὲ ἥλιον καὶ σελήνην, ἐκλείπειν τῷ κεκλίσθαι τὴν γῆν πρὸς μεσημβρίαν. τὰ δὲ πρὸς ἄρκτῳ, ἀεί τε νίφεσθαι καὶ κατάψυχρα εἶναι καὶ πήγνυσθαι, καὶ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν σπανίως, τὴν δὲ σελήνην συνεχῶς, διὰ τὸ ἀνίσους εἶναι τοὺς κύκλους αὐτῶν· εἶναί τε ὥσπερ γενέσεις κόσμου, οὕτω καὶ αὐξήσεις καὶ φθίσεις κατά τινα ἀνάγκην ἣν ὁποία ἐστὶ διασαφεῖ.

M

Μενέδημος ὁ ἐρετριεὺς ἀρχιτέκτονος υἱὸς ἦν, Μενέδημος.
ὅθεν γράψαντος αὐτοῦ ψήφισμά τι, καθήψατό τις ἀλεξίνειος εἰπὼν, ὡς οὔτε σκηνὴν, οὔτε ψηφίσματα προσήκει τῷ σοφῷ γράφειν, πεμφθεὶς δὲ φρουρὸς ὑπὸ τῶν ἐρετριέων εἰς μέγαρα, ἀνῆλθεν εἰς ἀκαδημίαν πρὸς πλάτωνα, καὶ θηραθεὶς, κατέλιπε τὴν στρατείαν. ἦν δὲ σεμνὸς ἱκανῶς, ὅθεν αὐτὸν κράτης παρῳδῶν, φησί.
» φλιάσιόν τ' ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον ἐρέτριην. ὁ
» δὲ τίμων οὕτω. * λόγον ἀναστήσας ὀφρυωμέ-
» νος ἀφρόσι βόμβαξ. οὕτω δ' ἦν σεμνὸς, ὡς εὐ-
69 ρύλοχον τὸν κασσανδρέα μετὰ κλεϊππίδου κυζικηνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπ' ἀντιγόνου, ἀντειπεῖν, φοβεῖσθαι γὰρ μὴ μενέδημος αἴσθηται. ἦν γὰρ ἐπικόπτης καὶ παρρησιαστής. ἀντιγόνου συμβουλευομένου τί εἴποι εἰ ἐπὶ κῶμον ἀφίκοιτο, σιωπήσας τὰ ἄλλα, μόνον ἐκέλευσεν ἀπαγ-

τὸ εἰδέναι ὅτι οὐδὲν οἶδεν.

Αἴσωπος

Αἴσωπος οὐχ ὁ μυθοποιός, ἔγραψε περὶ ἑλήνης, ἔνθα φησὶ πάνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

B

Βίων

Βίων ὁ βορυσθενίτης ἔλεγε μὴ εἶναι θεούς, διὸ καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα:

» Βίωνα τὸν βορυσθενίτην, *ἔφησεν ἡ σκύθισα, 20
» λέγειν, ἀκούομεν θεοὺς ὡς οὐδέν εἰσιν *ὄντες.
» κεἰ μὲν τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἔμιμνεν, ἦν ἂν εἰκὸς
» λέγειν, φρονεῖν ὅπως δοκεῖ, κακῶς μὲν, ἀλλ' ἔδοξε.
» νῦν δ' εἰς νόσον πεσὼν μακρὴν, καὶ μὴ θάνῃ δεδοικώς,
» ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων *ὄνησιν οὐδὲ βλέψας, 21
» ὁ πολλὰ χλευάσας βροτούς, οἳ θεοῖς ἔθυον,
» οὐ μόνον ἐσχάρης ὑπὲρ βωμαῦτε *
» κνίσῃ, λίπει, * θυηλήμασι θεῶν ἔδισε ῥῖνας,
» οὐδ' εἶπε μοῦνον *ἄλιτον σύγγνωτε τοῖς πρὶν, ἀλλὰ
» καὶ γραῒ δῶκεν εὐμαρῶς τράχηλον εἰς ἐπῳδὴν,
» καὶ σκυτίσι βραχίονας πεπεισμένος ἔδησε,
» ῥάμνον τε καὶ κλάδον δάφνης ὑπὲρ θύρην ἔθηκεν
» ἅπαντα μᾶλλον ἢ θανεῖν ἕτοιμος ὢν ὑπουργεῖν.
» μωρὸς δ' ὃς ἤθελέ τινος μισθοῦ τὸ θεῖον εἶναι,
» ὡς τῶν θεῶν ὄντων ὅταν Βίων θέλῃ νομίζειν.

τοι γὰρ

ἐπεὶ πένης ἦν χαρίσασθαι, οὐκ ἐθεράπευε δέ τινα τῶν βασιλέων, διὸ καὶ πρεσβεύων πρὸς ἀντίγονον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, οὐκ ἐπέτυχεν, ἦν δὲ
16 φιλομειράκιος καὶ καταφερὴς καὶ * ἑτέραις συνῴκει, καί ποτε τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ, δημοχάρει ὁμιλοῦντα καταλαβὼν, * ὑπ' ἀνδρειακίας παραχωρεῖν ἔφη. πρὸς ἀείδηλον προτείνοντά τι θεώρημα ἐπὶ συμποσίου καὶ ἀξιοῦντα εἰς αὐτὸ λέγειν, εἶπεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα φιλοσοφίας ἴδιον τὸ, καιρὸν ἑκάστων ἐπίστασθαι. τίμων δὲ ὡς φιλόχλον παίζει, λέγων,

» ὣς εἰπὼν, ὄχλοιο περίστασιν εἰς κατέδυνεν,
» οἱ δέ μιν ἠΰτε γλαῦκα * περιαπίζατερα τουῦτο, περὶ σπίζαι
17 ἠλέμαζον δεικνῦντες, * ὅθ' ὄυνεκα ὄχλω ἀρεσκ' ὅθου ἕνεκ' ὄχλῳ ἀρέσκεις.
» εἰς
» οὐ μέγα πρῆγμα, τάλας τί πλατύνεαι ἠλίθιος ὥς·

Οὕτω δὲ ἄτυφος ἦν, ὥστε τοῖς μαθηταῖς παρῄνει καὶ ἄλλων ἀκούειν.

18 Ἀρχύτας ὁ πυθαγορικὸς * στρατηγῶν τῶν πολιτῶν οὐδέποτε ἡττήθη, φθονηθεὶς δ' ἅπαξ ἀφῆκε τὴν * στρατηγίαν, καὶ οἱ αὐτίκα εἰλήφθησαν. Ἀρχύτας. στρατηγῶν

Ὁ μουσικὸς ἀρχύτας ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῷ
19 μὴ διακούεσθαι, εἶπε. τὸ γὰρ ὄργανον * ὑπὲρ ἐμοῦ ὀνειδιζόμενον, λαλεῖ. Ἀρχύτας.

Ἀνάξαρχος ὁ ἀβδηρίτης ἔλεγε μηδὲ αὐτὸ τοῦτο Ἀνάξαρχος.

ἀρκεσίλαος.

Ἀρκεσίλαος, οὗτος πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενον νεανίσκον, οὐ λήψεταί τις ἔφη τοῦτον * ἀστραγαλωτὶ; πρὸς τὸν αἰτίαν ἔχοντα περαί- 14
νεσθαι, ὡς ἀνήνεγκεν αὐτῷ ὅτι οὐ δοκεῖ ἕτερον ἑτέρου μεῖζον εἶναι, ἠρώτησεν εἰ οὐδὲ τὸ δεκαδάκτυλον τοῦ ἑξαδακτύλου, πρὸς ἀλεξίνιόν τινα διαλεκτικὸν μὴ δυνάμενον κατ' ἀξίαν τῶν ἀλεξίνου τι διηγήσασθαι, τὸ φιλοξένῳ πρὸς τοὺς πλινθιακοὺς πραχθὲν εἶπεν, ἐκεῖνος γὰρ τὰ αὐτοῦ κακῶς ᾄδοντας τούτους καταλαβὼν, αὐτὸς τὰς πλίνθους αὐτῶν συνεπάτησεν, εἰπὼν, ὡς ὑμεῖς τὰ ἐμὰ διαφθείρετε, οὕτω κἀγὼ τὰ ὑμέτερα, ἦν δὲ εὑρεσιλογώτατος ἀπαντῆσαι εὐστόχως, πιστικώτατός τε παρ' ὁντινοῦν, παρὸ καὶ πλείους πρὸς αὐτὸν ἀπήντων εἰς τὴν σχολὴν, καίπερ ὑπ' ὀξύτητος αὐτοῦ ἐπιπληττόμενοι, ἀλλ' ὅμως ἔφερον ἡδέως, καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας, ἔν τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἦν καὶ εὐεργετῆσαι προχειρότατος, καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφότατος. εἰσελθὼν γοῦν ποτὲ παρὰ κτησίβιον νοσοῦντα, καὶ ἰδὼν ἀπορίᾳ θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον ὑπέθηκε τῷ προσκεφαλαίῳ, καὶ ὃς εὑρὼν, ἀρκεσιλάου ἔφη τὸ παίγνιον. καί τινος ἀργυρώ-
ματα λαβόντος εἰς ὑποδοχὴν φίλων καὶ * ἀπο- 15
στεροῦντος οὐκ ἀπῄτησεν οὐδὲ προσεποιήσατο, οἱ δὲ, φασὶν ἐπίτηδες χρῆσαι, καὶ ἀποδιδόντος

ἐπεὶ

» ἀλλ' ἔθανες φθισικὸς, τάχ' ἐρεῖ τις ἴσως, τί δὲ
τοῦτο;
» πάντως εἰς ἀΐδην δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν.

12 Ἤρεσκε δὲ αὐτῷ τάδε, διδακτὴν * ἀπεδείκνυ ἀπεδίκνυε
τὴν ἀρετήν· τῶν ἔργων τε εἶναι αὐτὴν, μήτε λό-
γων πλείστων * δεομένειν μήτε μαθημάτων, * αὐ- δεομένην
τάρκοι τε εἶναι τὸν σοφὸν, πάντα γὰρ αὐτοῦ εἶναι αὐταρκῆ
τὰ τῶν ἄλλων, τήν τε ἀδοξίαν ἀγαθὸν καὶ ἴσον
τῷ πόνῳ, καὶ τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κειμένους
νόμους πολιτεύεσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς ἀρετῆς,
γαμήσειν τε τεκνοποιίας χάριν, ταῖς εὐφυεστά-
ταις συνιόντα γυναιξὶ, καὶ ἐρασθήσεσθαι δὲ,
μόνον γὰρ εἰδέναι τὸν σοφὸν, τίνων δεῖ ἐρᾶν, τῷ σο-
φῷ ξένον οὐδὲν ἀξιέραστος ὁ ἀγαθὸς, οἱ σπου-
δαῖοι φίλοι, συμμάχους ποιεῖσθαι τοὺς εὐψύ-
χους ἅμα καὶ δικαίους, ἀναφαίρετον ὅπλον ἀρε-
τή. κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν, πρὸς
ἅπαντας κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς, πρῶ-
τοι γὰρ τῶν ἁμαρτημάτων αἰσθάνονται. τὸν δί-
13 καιον περὶ * πλεῖον ποιεῖσθαι τοῦ συγγενοῦς, ἀν- πλείονος
δρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ ἀρετὴ, τὰ ἀγαθὰ κα-
λὰ, τὰ κακὰ αἰσχρὰ, τὰ πονηρὰ πάντα νόμι-
ζε ξενικά. τεῖχος ἀσφαλέστατον φρόνησιν, μήτε
γὰρ καταῤῥεῖν, μήτε προδίδοσθαι· τείχη κα-
τασκευαστέον ἐν τοῖς αὐτῶν ἀναλώτοις λογισ-
μοῖς.

Ἀρκε-

αἰθέρια συνεστάναι, ἀλλοίαν δὲ αὐτοῦ τὴν κί-
κυκλοφορι-κὴν νησιν εἶναι * κυκλοφορητικὴν γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν, 10
ἀσώματον ἐντελέχειαν οὖσαν τὴν πρώτην, σώματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος, διττὴ δ' ἐστὶν αὕτη κατ' αὐτὸν, λέγει δὲ τὴν ἐντελέχειαν ἧς ἐστιν εἶδος τι ἀσώματον, ἡ
ὁ ἑρμῆς μὲν κατὰ δύναμιν ὡς ἐν τῷ κηρῷ * θέρμης ἐ- 11
πιτηδειότητα ἔχων ἐπιδέξασθαι τοὺς χαρακτῆρας, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ ἀνδριὰς καθ' ἕξιν δὲ λέγεται ἐντελέχεια, ἡ τοῦ συντετελεσμένου ἑρμοῦ ἢ ἀνδριάντος, σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπεὶ τῶν σωμάτων τὰ μέν ἐστι χειρόκμητα ὡς τὰ ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον πύργος πλοῖον, τὰ δὲ, ὑπὸ φύσεως ὡς φυτὰ καὶ τὰ τῶν ζώων, ὀργανικοῦ δὲ εἶπε τουτέστι πρός τι κατεσκευασμένου ὡς ἡ ὅρασις πρὸς τὸ ὁρᾶν, καὶ ἀκοὴ πρὸς τὸ ἀκούειν, δυνάμει δὲ ζωὴν ἔχοντος, οἷον ἐν αὐτῷ, τὸ δυνάμει δὲ ἧττον ἢ κατὰ ἐνέργειαν. κατὰ ἐνέργειαν μὲν ὡς ὁ ἐγρηγορὼς λέγεται ψυχὴν ἔχειν, κατὰ ἕξιν δὲ, ὡς ὁ καθεύδων, ἵν' οὖν καὶ οὗτος ὑποπίπτῃ, τὸ δυνάμει προσέθηκεν.

Ἀντιθένης. Ἀντιθένης ὁ κυνικὸς, ἁπλοκύων ἐπεκαλεῖτο. Διογένης δὲ Λαέρτιος σκώπτει αὐτὸν ὡς φιλόζωον, ἐν ἐπιγράμματι οὕτως ἔχοντι.

» Τὸν βίον ἦσθα κύων Ἀντίσθενες ὧδε πεφυκὼς
» ὥστε δακεῖν κραδίην ῥήμασιν οὐ στόμασι.

ἀλλ'

τῶν ὁμοίων, τὴν δὲ ἀρετὴν μὴ εἶναι αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν· προσδεῖσθαι γὰρ τῶν τε περὶ σῶμα καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν· κακοδαιμονήσαντος τοῦ σοφοῦ κἂν ἐν πόνοις ᾖ, κἂν ἐν πενίᾳ καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὴν μέντοι κακίαν αὐτάρκη πρὸς κακοδαιμονίαν, κἂν ὅτι μάλιστα παρῇ αὐτῇ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ, καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα. τάς τε ἀρετὰς ἔφη μὴ ἀντακολουθεῖν, ἐνδέχεσθαι γὰρ φρόνιμόν τινα καὶ δίκαιον ὄντα, ἀκόλαστον καὶ ἀκρατῆ εἶναι ἔφη τὸν σοφὸν, μὴ εἶναι μὲν ἀπαθῆ, μετριοπαθῆ δέ. τήν τε φιλίαν ὡρίσατο ἰσότητα εὐνοίας ἀντίστροφον· ταύτης δὲ τὴν μὲν, εἶ-
7 ναι * ξενικὴν. τὴν δὲ, συγγενικὴν εἶναι δὲ καὶ ἐρωτικήν.
τὸν ἔρωτα, μὴ μόνον συνουσίας, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας, καὶ ἐρασθήσεσθαι δὲ τὸν σοφὸν καὶ πολιτεύσασθαι, γαμῆσαί τε καὶ βασιλεῖ συμβιῶσαι· βίων τε τριῶν ὄντων, θεωρητικοῦ, ἡδονικοῦ,
8 πρακτικοῦ. τὸν θεωρητικὸν * ἐνέκρινεν, εὔ- προέκρινεν.
χρηστα δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πρὸς ἀ-
9 ρετῆς ἀνάληψιν, ἔν τε τοῖς φυσικοῖς * αἰτιω- αἰτιολογώτατος
τατος παρὰ πάντας ἐγένετο, ὥστε καὶ περὶ τῶν ἐλαχίστων αἰτίας ἀποδιδόναι, τὸν θεὸν ἀσώματον ἀπέφαινεν ὡς ὁ πλάτων, διατείνειν δὲ αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν μέχρι τῶν οὐρανίων, καὶ εἶναι ἀκίνητον αὐτὸν, τὰ δὲ ἐπίγεια, κατὰ τὴν πρὸς ταῦτα συμπάθειαν κινεῖσθαι, εἶναι δὲ παρὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα καὶ ἄλλο πέμπτον ἐξ οὗ τὰ

αἰθέρια

του διττοὺς ὑποθέμενος σκοπούς, τότε πιθανὸν καὶ τὸ ἀληθὲς διεσάφησε. δύο δὲ πρὸς ἑκάτερον δυνάμεσιν ἐχρήσατο, διαλεκτικῇ μὲν καὶ ῥητορικῇ πρὸς τὸ πιθανὸν, ἀναλυτικῇ δὲ καὶ φιλοσοφίᾳ, πρὸς τὸ ἀληθὲς, οὐδὲν ὑπολειπόμενος οὔτε τῶν πρὸς εὕρεσιν, οὔτε τὴν πρὸς κρίσιν, οὔτε μὴν τῶν πρὸς χρῆσιν. πρὸς μὲν οὖν τὴν εὕρεσιν, τάτε τοπικὰ καὶ μεθοδικὰ, παρέδωκε προτάσεων πλῆθος, ἐξ ὧν πρὸς τὰ προβλήματα πιθανῶν ἐπιχειρημάτων οἷόντε εὐπορεῖν, πρὸς δὲ τὴν κρίσιν τὰ ἀναλυτικὰ πρότερα καὶ ὕστερα· διὰ μὲν οὖν τῶν προτέρων, τὰ λήμματα κρίνεται, διὰ δὲ τῶν ὑστέρων ἡ συναγωγὴ ἐξετάζεται. πρὸς δὲ τὴν χρῆσιν, τάτε ἀγωνιστικὰ καὶ τὰ περὶ ἐρωτήσεως ἐριστικάτε καὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων τὲ καὶ συλλογισμῶν καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις· κριτήριον δὲ τῆς ἀληθείας τῶν μὲν κατὰ φαντασίαν ἐνεργημάτων, τὴν αἴσθησιν ἀπεφήνατο. τῶν δὲ ἠθικῶν, τὰ περὶ πόλιν καὶ περὶ οἶκον καὶ περὶ νόμους, τὸν νοῦν. τέλος δὲ ἓν ἐξέθετο, χρῆσιν ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείῳ, ἔφη δὲ τὴν εὐδαιμονίαν συμπλήρωμα ἐκ τριῶν * ἀνθῶν εἶναι. τῶν περὶ 6
ψυχὴν ἃ δὴ καὶ πρῶτα τῇ δυνάμει καλεῖ. ἐκ δευτέρων δὲ τῶν περὶ σῶμα ὑγιείας καὶ ἰσχύος, καὶ κάλλους καὶ τῶν παραπλησίων. τῶν δὲ ἐκτὸς, πλούτου καὶ εὐγενείας καὶ δόξης καὶ

τῶν

3 Ἀλεξῖνος ὁ ἠλεῖος διὰ τὸ *φιλονεικότατος εἶναι, ἐλεγξῖνος ἐπεκλήθη. τοῦτον φασὶν ὡς ἐκ τῆς ἤλιδος ἀπελθὼν, ἐν ὀλυμπίᾳ φιλοσοφοίη. τῶν δὲ μαθητῶν τοῦ πυνθανομένων διὰ τί τῇδε κατοικεῖ, φᾶναι βούλεσθαι αἵρεσιν συστήσασθαι ἣν ὀλυμπιακὴν κληθήσεσθαι, τοὺς δὲ καὶ ἐφοδίοις θλιβομένους καὶ τὸ χωρίον νοσερὸν καταγνόντας, ἀπελθεῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ διατρίβειν ἀλεξῖνον σὺν οἰκέτῃ μόνῳ, ἔπειτα μέντοι νηχόμενον ἐν τῷ ἀλφειῷ, νυχθῆναι καλάμῳ καὶ τελευτῆσαι, καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα. Ἀλεξῖνος

›› οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος,
›› ὡς ἀτυχής τις ἐὼν τὸν πόδα κολυμβῶν *περιέ-
4 πειρε πῶς
›› ἥλῳ. καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, πρὶν ἀλφέον
ποτ᾽ ἐκπερῶν ἀλεξῖνος, θνήσκει νυχθεὶς καλά-
μῳ.

Ἀριστοτέλη τὸν σταγειρίτην φασὶ παιᾶνα εἰς τὸν θλαδίαν ἑρμείαν ποιήσαντα ὃς ἦν αὐτοῦ πενθερὸς, κατακριθῆναι πιεῖν ἀκόνιτον καὶ ἀποθανεῖν, οὗτος βούλεται διττὸν εἶναι τὸν κατὰ φιλοσοφίαν λόγον, τὸν μὲν, πρακτικὸν, τὸν δὲ θεωρητικόν. καὶ τοῦ πρακτικοῦ τό, τε ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν, οὗ τά τε περὶ πόλιν καὶ τὰ περὶ
5 οἶκον *γεγράφθαι. τοῦ δὲ θεωρητικοῦ, τόν τε φυσικὸν καὶ λογικὸν, οὗ τὸ λογικὸν οὐχ ὁλομερῶς, ἀλλ᾽ ὡς ὄργανον προσηκριβωμένον, καὶ τοῦ- Ἀριστοτέλης

Laert. ad vm vsq; ad finem.

ὑπογεγράφθαι.

λόγων, δῶρα λαβεῖν. ἔπειτ' ἀφικόμενον ἀθήναζε, μὴ τολμᾶν σοφιστεύειν, εὐδοκιμούντων τότε τῶν περὶ πλάτωνα, ἐμμίσθους δὲ τὰς ἀκροάσεις ποιεῖσθαι, τούτου τοὺς διαλόγους καὶ ἀρίστιππος ὑπώπτευεν, ἐν γοῦν μεγάροις ἀναγινώσκοντος αὐτοῦ, φασὶ σκῶψαι εἰπόντα, πόθεν σοι ληστὰ ταῦτα;

Ἀρίστιππος.

Ἀρίστιππος ὁ κυρηναῖος τὰς ἡδονὰς μὲν μετεδίωκε, πόνῳ δὲ οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν ἐθήρα τῶν οὐ παρόντων, ὅθεν ὁ διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει. οὗτος ἐρωτηθεὶς τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἂν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν. ἀργύριον εἶπε παρὰ τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς χρῷτο, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖνοι εἰδεῖεν εἰς τίνα δεῖ χρῆσθαι τοῖς ἀργυρίοις. πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι σωκράτους ὢν μαθητὴς ἀργύριον λαμβάνει, καὶ μάλα εἶπε, καὶ γὰρ σωκράτῃ πεμπόντων τινῶν
*αὐτῷ καὶ σῖτον καὶ οἶνον, ὀλίγα λαμβάνοντα, τὰ 1
λοιπὰ ἀποπέμπειν. εὐτυχίδῃ δὲ τῷ *ἀργυρο- 2
ρήτῳ ἐχρῆτο, καὶ λαΐδῃ τῇ ἑταίρᾳ, πρὸς σοῦ τοὺς μεμφομένους, ἔφη, ἔχω λαΐδα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι. ἐπεὶ τὸ κρατεῖν καὶ μὴ ἡττᾶσθαι ἡδονῶν, ἄριστον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι. ἐρωτηθεὶς τίνα ἐστὶν ἃ δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. τέλος δ' ἀπέφαινε τὴν λείαν κίνησιν εἰς αἴσθησιν ἀναδιδομένην.

ἀργυρωνήτῳ Laert.

Ἀλεξῖ-

ἩΣΥΧΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ
ἸΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ, ΠΕΡῚ
τῶν ἐν παιδεία διαλαμψάντων σοφῶν.

ΥΝΙΚῊ ἐκλήθη φιλοσοφία διὰ τὸ, ἐν κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ, κατάρξασθαι αὐτῆς τὸν ἀντισθένην.

Ἡ δὲ περιπατητικὴ διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ κατάρξαι αὐτῆς ἀριστοτέλην.

Ἀπολλώνιον τὸν τυανέα κύουσα ἡ μήτηρ, δαίμονα ἐθεάσατο λέγοντα, ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει· εἶναι δὲ αὐτὸν πρωτέα τὸν αἰγύπτιον, ὅθεν ὑπολῆφθαι αὐτὸν πρωτέως εἶναι υἱόν. Ἀπολλώνιος

Ἀριστέου τοῦ προκοννησίου φασὶ τὴν ψυχὴν ἐξιέναι ὅτε ἐβούλετο, καὶ ἐπανιέναι πάλιν. Ἀριστέας

Ἀισχίνης ὁ τοῦ ἀλλαντοποιοῦ διεβάλλετο ὑπὸ μενεδήμου τοῦ ἐρετριέως, ὡς τοὺς πλείστους διαλόγους ὄντας σωκράτους, ὑποβάλλοιτο λαμβάνων παρὰ ξανθίππης, ὧν οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, σφόδρα εἰσὶν ἐκλελυμένοι, καὶ οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν σωκρατικὴν εὐτονίαν, τοῦτον φασὶ *διαπορίαν ἐλθεῖν εἰς σικελίαν πρὸς διονύσιον, καὶ ὑπὸ μὲν πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δὲ ἀριστίππου συσταθῆναι, δόντα τέ τινας τῶν Αἰσχίνης. δι᾽ ἀπορίαν

ΕΧ ΤΩΝ ΖΟΥΙΔΑ.

ΣΥΧΙΟΣ Μιλήσιος, υἱὸς ἡσυχίου δικηγόρου καὶ σοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικήν τινα ἱστορίαν ἥντινα διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα, οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον, ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων, καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. Εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν, μὴ εἶναι αὐτὸν Χριστιανὸν, ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

hunc laborem, ipſo ſibi depoſcente, vnà cũ Eunapio vertendum ante triennium miſeram: quod ipſum, vti poteſt, ac ſolet, patriæ hiſtoriis cogendis nõnihil liberatus, egregiè præſtitit. Cumque is rectè interpretationi ſuam epiſtolam præſcripſiſſet: ne Græcus alumnus ἄνδρ προοιματίου καὶ πέπλῳ τινὶ *prodiret, tibi vti donarẽ, Bibliotheca mea iuſſit, quo vterque alterius ope, vſuque niteretur Latinus & Græcus:*
Sic fratrẽ Pollux alterna morte redemit.

Cauſas, cur meum Muſeolum ex animo tibi cupiat, præter raras animi dotes, auctoritatem, amicitiã, etc. cõmunitas quædam tuæ bibliothecæ priuatæ, humanitaſque facit. Sed hæc malo ex aliis copioſius intelligas. Vale, ac Stobæi phyſica, cum 500. ſacris Epiſtolis Græcis, Dioſcoridẽ repurgatum, & alia breui expectato, meq; redama, qui omnino illud Lyrici teneo:
ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων.

pientem Tyresiam vmbris aliis vagantibus inepte præferimus. De Plutarchi collatis, mutuisq; Valerij exemplis, Philostrato &c. nõ eruditi modò suauem, sed litterarum itidẽ expertes vberem fructũ percipiunt: de naturæ, morum comprehensis regulis, nisi bene docti, cumulari, et expoliri nemo potest. Laudo igitur hunc Illustrium, qui prestantium aliquot Poëtarum vitas stylo non vulgari conscripsit: vt qui periere, aut cum tineis conflictantur, hac aliquando memoria exciteantur, vel saltem nomine viuant: qui supersunt, de tanto naufragio nobis sint plus cari, recentiorum huius generis iudicia vtilius simul æstimemus. Impetrauit hic auctor in Asia, Ionas, & Caros inter, quod Hipponicus mediis in Athenis, Polycleto locata in opera se cõsecuturum dubitauit: vt alienis in vitã reuocatis, lucem sibi, hancque reliquam adderet commendationem. Quem ego scriptorem doctiß. & cl. V. Hadr. Iunio amico singulari hunc

MAGNIFICO DOMINO AVGERIO A BVSBEKH, ORATORI, ET CONS. Maximil. II, &c. eiuſdemq́ue ſereniſs. quatuor filiorũ Curiæ, moribuſq́ue præfecto, Ioannes Sambucus S.

SI Phyſiognomices, ſimiliumq́; ratio, & facultas de abditis etiam animo quiddam præcipit, iudicareq́ue ſolet: quanto magis indoles, natura, lucubrationes magnorum virorum idem arguunt? Vt enim ex euentis antegreſſa certiùs notantur, quàm de præſentibus indiciis captantur futura: ita illuſtrium vitæ diligenter editæ Philoſophorũ doctrina, et ſpaciis monent amplius, doceréque poſſunt cõmodiùs. Nec prudentiam ſapientiæ, res geſtas, & actiones virtutum διαλέξει, τὸν πρακτικῆς ῥητικῆι, *ſa-*

SVMMA PRIVILEGIORVM
REGIS CATHOLICI.

REGIÆ *Catholicæ Maiestatis Priuilegiis cautum est, ne quis hunc librum, cui titulus est*, Hesychij Milesij, Illustrij cognomento, de his qui eruditionis fama claruere, liber: Hadriano Iunio Medico interprete, *citra Christophori Plantini voluntatem imprimat, aut alicubi impressum importet, venalémve habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum, & pœna, fisco Regio exoluenda, mulctabitur: vt latiùs in Regiis diplomatis expressum est; Datis Bruxellæ: In Consilio priuato* XXIX. *Nouemb. In Consilio verò Brabantiæ, Mense Decembri.* M. D. LXIX.

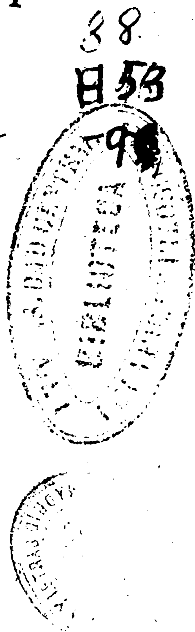
Signat.

De Langhe.

ΗΣΥΧΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ, ΠΕΡΙ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν.

Ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Pannonij Tirnauiensis.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini
Prototypographi Regij.

CIϽ.IϽ.LXXII.